

Barcelona, 23 d'abril de 2015

ANY VIII. núm. **300**

A la Diada de Sant Jordi d'enguany, *Horeb* arriba al seu número 300

300

Gràcies als nostres lectors per la vostra fidelitat i interès. Gràcies a les persones i institucions que aporteu col·laboracions. Gràcies a les religioses i religiosos que, amb la vostra vida, sou notícia de la Bona Notícia de Jesús.

Oració al senyor sant Jordi

*Senyor sant Jordi,
patró,
cavaller sense por,
guarda'ns sempre
del crim
de la guerra civil.
Allibera'ns dels nostres
pecats
d'avarícia i enveja,
del drac
de la ira i de l'odi
entre germans,
de tot altre mal.
Ajuda'ns a merèixer
la pau
i salva la parla
de la gent
catalana.
Amén.*

Salvador Espriu

**27 d'abril, FESTA DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT,
patrona de Catalunya**

La meva ànima magnifica el Senyor
i el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.
Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.
Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics s'entornen sense res.
Ha protegit Israel el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

26 d'abril, Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

MISSATGE PER A LA 52 JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS 26 d'abril de 2015

Tema: L'èxode, experiència fonamental de la vocació

Benvolguts germans i germanes:

El quart Diumenge de Pasqua ens presenta la icona del Bon Pastor que coneix les seves ovelles, les crida pel seu nom, les alimenta i les guia. Fa més de 50 anys que en aquest diumenge celebrem la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Aquesta Jornada ens recorda la importància de pregar perquè, com va dir Jesús als seus deixebles, «l'amo dels sembrats... hi envii més segadors» (Lc 10,2). Jesús ens va donar aquest manament en el context d'un enviament missioner: a més dels dotze apòstols, va cridar uns altres setanta-dos deixebles i els va enviar de dos en dos per a la missió (cf. Lc 10,1-16). Efectivament, si l'Església «és missionera per la seva naturalesa» (Conc. Ecum. Vat. II, Decr. *Ad gentes*, 2), la vocació cristiana neix necessàriament dins d'una experiència de missió. Així, escoltar i seguir la veu de Crist Bon Pastor, deixant-se atreure i conduir per ell i consagrant a ell la pròpia vida, significa acceptar que l'Esperit Sant ens introdueixi en aquest dinamisme missioner, suscitant en nosaltres el desig i la determinació joiosa d'entregar la nostra vida i gastar-la per la causa del Regne de Déu.

Entregar la pròpia vida en aquesta actitud missionera només serà possible si som capaços de sortir de nosaltres mateixos. Per això, en aquesta 52 Jornada Mundial de Pregària per

les Vocacions, voldria reflexionar precisament sobre aquest particular «èxode» que és la vocació o, millor encara, la nostra resposta a la vocació que Déu ens dona. Quan sentim la paraula «èxode», ens ve a la ment immediatament el començament de la meravellosa història d'amor de Déu amb el poble dels seus fills, una història que passa pels dies dramàtics de l'esclavitud a Egipte, la crida de Moisès, l'alliberament i el camí cap a la terra promesa. El llibre de l'Èxode —el segon llibre de la Bíblia—, que narra aquesta història, representa una paràbola de tota la història de la salvació, i també de la dinàmica fonamental de la fe cristiana. De fet, passar de l'esclavitud de l'home vell a la vida nova en Crist és l'obra redemptora que es realitza en nosaltres mitjançant la fe (cf. Ef 4,22-24). Aquest pas és un veritable i real «èxode», és el camí de l'ànima cristiana i de tota l'Església, l'orientació decisiva de l'existència cap al Pare.

En l'arrel de tota vocació cristiana es troba aquest moviment fonamental de l'experiència de fe: creure vol dir renunciar a un mateix, sortir de la comoditat i rigidesa del propi jo per centrar la nostra vida en Jesucrist; abandonar, com Abraham, la pròpia terra posant-se en camí amb confiança, sabent que Déu indicarà el camí cap a la terra nova. Aquesta

«sortida» no cal entendre-la com un menyspreu de la pròpia vida, de la pròpia manera de sentir les coses, de la pròpia humanitat; tot el contrari, qui emprèn el camí seguint Crist troba vida en abundància, posant-se del tot a la disposició de Déu i del seu regne. Diu Jesús: «I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna» (Mt 19,29). L'arrel profunda de tot això és l'amor. En efecte, la vocació cristiana és sobretot una crida d'amor que atreu i que es refereix a quelcom més enllà d'un mateix, descentra la persona, inicia un «camí permanent, com un sortir del jo tancat en si mateix cap al seu alliberament la donació de si mateix i, precisament d'aquesta manera, cap al retrobament amb si mateix, més encara, cap al descobriment de Déu» (Benet XVI, Carta enc. *Deus caritas est*, 6).

L'experiència de l'èxode és paradigma de la vida cristiana, en particular de qui segueix una vocació d'especial dedicació al servei de l'Evangeli. Consisteix en una actitud sempre renovada de conversió i transformació, en un estar sempre en camí, en un passar de la mort a la vida, tal com celebrem en la litúrgia: és el dinamisme pasqual. En efecte, des de la crida d'Abraham a la de Moisès, des del peregrinar d'Israel pel desert a la conversió predicada pels profetes, fins al viatge missioner de Jesús que culmina en la seva mort i resurrecció, la vocació és sempre una acció de Déu que ens fa sortir de la nostra situació inicial, ens allibera de tota forma d'esclavitud, ens treu de la rutina i la indiferència i ens projecta cap a l'alegria de la comunió amb Déu i amb els germans. Respondre a la crida de Déu, per tant, és deixar que ell ens faci sortir de la nostra falsa estabilitat per posar-nos en camí cap a Jesucrist, principi i fi de la nostra vida i de la nostra felicitat.

Aquesta dinàmica de l'èxode no es refereix només a la crida personal, sinó a l'acció missionera i evangelitzadora de tota l'Església. L'Església és veritablement fidel al seu

Mestre en la mesura que és una Església «en sortida», no preocupada per ella mateixa, per les seves estructures i les seves conquestes, sinó més aviat capaç d'anar, de posar-se en moviment, de trobar els fills de Déu en la seva situació real i de compadir les seves ferides. Déu surt de si mateix en una dinàmica trinitària d'amor, escolta la misèria del seu poble i intervé per alliberar-lo (cf. Ex 3,7). A aquesta forma de ser i d'actuar està cridada també l'Església: l'Església que evangelitza surt a l'encontre de l'home, anuncia la paraula

alliberadora de l'Evangeli, guareix amb la gràcia de Déu les ferides de l'ànima i del cos, socorre els pobres i necessitats.

Benvolguts germans i germanes, aquest èxode alliberador cap a Crist i cap als germans constitueix també el camí per a la plena comprensió de l'home i per al creixement humà i social en la història. Escoltar i acollir la crida del Senyor no és una qüestió privada o intimista que pugui confondre's amb l'emoció del moment; és un compromís concret,

real i total, que afecta tota la nostra existència i la posa al servei de la construcció del Regne de Déu a la terra. Per això, la vocació cristiana, radicada en la contemplació del cor del Pare, porta al mateix temps al compromís solidari en favor de l'alliberament dels germans, sobretot dels més pobres. El deixeble de Jesús té el cor obert al seu horitzó sense límits, i la seva intimitat amb el Senyor mai no és una fugida de la vida i del món, sinó que, al contrari, «essencialment es configura com a comunió missionera» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 23).

Aquesta dinàmica de l'èxode, cap a Déu i cap a l'home, omple la vida d'alegria i de sentit. Voldria dir-ho especialment als més joves que, també per la seva edat i per la visió de futur que s'obre davant els seus ulls, saben ser disponibles i generosos. A vegades les incògnites i les preocupacions pel futur i les incerteses que afecten la vida de cada dia amenacen amb paraitzar el seu entusiasme, de frenar els seus somnis, fins al punt de pensar que no val la pena comprometre's i que el Déu de la fe cristiana limita la seva llibertat. En canvi, benvolguts joves, no tingueu por de sortir de vosaltres mateixos i de posar-vos en camí. L'Evangeli és la Paraula que allibera, transforma i fa més bella la nostra vida. Que bell és deixar-se sorprendre per la crida de Déu, acollir la seva Paraula, canalitzar els passos de la vostra vida rere les petjades de Jesús, en l'adoració al misteri diví i en l'entrega generosa als altres. La vostra vida serà més rica i més alegre cada dia.

La Mare de Déu, model de tota vocació, no va tenir por de dir el seu «*fiat*» a la crida del Senyor. Ella ens acompanya i ens guia. Amb l'audàcia generosa de la fe, Maria va cantar l'alegria de sortir de si mateixa i confiar a Déu els seus projectes de vida. A Ella ens dirigim per estar plenament disponibles al disseny que Déu té per a cadascú de nosaltres, perquè creixi en nosaltres el desig de sortir i anar, amb sol·licitud, a la trobada amb els altres (cf. Lc 1,39). Que la Verge Mare ens protegeixi i intercedeixi per tots nosaltres.

Vaticà, 29 de març de 2015
Diumenge de Rams
Francesc

Unió de Religiosos de Catalunya

FESTA MAJOR DE LA VIDA CONSAGRADA

Data	9 de maig de 2015, dissabte
Horari	10 del matí fins després de dinar
Lloc	LA SALLE BONANOVA Passeig de la Bonanova, 8 08022 Barcelona. Hi ha pàrquing.
Programa	09,15 Acreditacions. Els diversos actes de la festa formen un conjunt en el que val la pena participar del tot, inclòs el dinar, ja que considerem que és un moment molt positiu de convivència i fraternitat. Per això només hi ha una única modalitat d'inscripció i un únic preu, que inclou el dinar. A l'inici de la jornada, es donarà a cada persona inscrita o grup inscrit el tiquet o tiquets per a la participació als diversos actes. 10.00 Celebració de l'Eucaristia Presidida per Mons. Santiago Agrelo, ofm, arquebisbe de Tànger • Amb agraïment per tants segles de presència a Catalunya • Amb compromís i dedicació, aquí i ara, per transformar la realitat actual a la llum de l'Evangelí • Amb obertura al futur nodrits per l'esperança contra tota desesperança 11.15 Acte commemoratiu de l'Any de la Vida Consagrada. Hi haurà pausa. • Salutació del P. Màxim Muñoz, president de l'URC • Audiovisual: "Rere les petjades de Jesús" • Testimonis personals • Moments musicals • Conferència de Mons. Santiago Agrelo, arquebisbe de Tànger 14.00 Dinar de germanor
Preu	Aportació a la despesa (inclòs el dinar): 15 €.
Inscripció	Obligatòria i prèvia. Data límit: 4 de maig, dilluns.

LA INSCRIPCIÓ EN DOS PASSOS (es prega seguir-los fidelment):

Pas 1 - Inscripcions: UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA.

Correu-e: urc.info@gmail.com (nom, cognoms, congregació i dinar sí/no)
Només hi ha una modalitat d'inscripció, que inclou també el dinar. però si per la raó que sigui no us podeu quedar a dinar ho indiqueu al correu electrònic: no em puc quedar a dinar.

Pas 2 - Aportació a la despesa (inclòs el dinar): 15 €

Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres SA**

Les Filles de la Charité célèbrent la seva Assemblea general 2015

COMPAGNIE DES FILLES DE LA CHARITÉ DE SAINT VINCENT DE PAUL

140, RUE DU BAC | 75340 PARIS Cedex 07 | Tél : 33 149 54 78 78 Fax : 33 149 54 78 19

E-mail : secretairegene@cfdlc.org Site web : www.filles-de-la-charite.org

La Compañía de las Hijas de la Caridad con unas 16.000 Hermanas al servicio de Cristo en los más pobres, en 94 países a lo largo de los cinco continentes, celebrará su Asamblea general en su Casa Madre de París, del 5 de mayo al 12 de junio de 2015.

El objetivo de esta Asamblea, como es habitual, es la de evaluar y promover la fidelidad al carisma y la vitalidad apostólica de toda la Compañía.

Una semana de retiro espiritual va a preparar la reflexión que se prolongará durante cinco semanas en torno al tema: ***“La audacia de la Caridad para un nuevo impulso misionero”***. Los miembros de la Asamblea intentarán buscar juntas cómo responder mejor a las llamadas de los que sufren el escándalo de la pobreza y de las esclavitudes modernas: refugiados, emigrantes, marginados, víctimas de la trata... en fidelidad a la Iglesia y a su carisma.

En el transcurso de esta Asamblea tendrá lugar la elección de la Superiora general y de su Consejo, responsable de la animación espiritual de la Compañía de las Hijas de la Caridad y de la coordinación de los esfuerzos misioneros entre las diferentes Provincias.

Este acontecimiento internacional es también la ocasión para profundizar en el mensaje de los Fundadores, san Vicente de Paúl y santa Luisa de Marillac, para vivir el presente con audacia, para definir orientaciones con miras a responder a los desafíos misioneros y espirituales de hoy y entrar en el futuro con alegría y confianza.

Abril 2015

Sor Lucía Caram, premi Català de l'Any

La monja ha superat en vots Jordi Évole i Eduard Gratacós

Lucía Caram ha estat nomenada Catalana de l'Any 2014. La monja i activista ha vençut en les votacions els altres dos finalistes, el periodista Jordi Évole i el metge especialista en medicina natal Eduard Gratacós. "Sí que passen coses rares en aquest país!", ha ironitzat Caram, per la seva condició de nascuda a l'Argentina. La religiosa va explicar que quan va arribar a la seva habitació de clausura, les monges claretianes no li van donar el llibre d'oracions, sinó el curs 'Digui, digui'. "El meu cor és blaugrana, encara que vagi de blanc", ha afegit. I ha reivindicat seguir lluitant "contra la pobresa infantil i l'exclusió dels més petits". El premi és una iniciativa d'"El Periódico de Catalunya".

La guanyadora ha rebut el guardó de mans del president de la Generalitat, Artur Mas, que en el seu parlament ha destacat que els tres finalistes "resumeixen molt bé la Catalunya actual", en referència a la seva diversitat d'orígens i llengües maternes. Mas ha reivindicat el valor "de la cohesió", ja que això fa "una societat més preparada per assumir els reptes". Dels tres ha destacat que "són persones amb talent, lluitadores i amb caràcter". Caram ha demanat que Mas assumeixi un pacte nacional contra la pobresa infantil i li ha demanat un compromís.

Durant el vespre s'han lliurat també dos altres premis. El de 'Millor iniciativa solidària Mercè Conesa' l'ha rebut Aliança contra la Pobresa Energètica, i el de 'Millor iniciativa empresarial' ha anat a parar a Hewlett Packard, pel desenvolupament des de la seva seu de Sant Cugat del Vallès de la tecnologia d'impressió 3D.

La gala s'ha celebrat al Teatre Nacional de Catalunya, presentada per Helena Garcia Melero i Lúcia Heredia. L'acte ha comptat amb les actuacions d'In crescendo i Elena Gadel. La cloenda de la gala rep el nom de 'Sopar de l'any', i és un àpat apadrinat per Ferran Adrià i ofert per xefs com els germans Joan, Josep i Jordi Roca, Carme Rusalleda, Nandu Jubany, Fina Puigdevall, Carles Gaig, Sergio Humada, Paco Pérez, Christian Escribà, Mey

Hofmann, els germans Sergio i Javier Torres, Paco Méndez, Albert Adrià i Christian Escribà & Patricia Schmidt.

L'any passat, la Catalana de l'Any va ser Josefina Castellví, la primera dona a dirigir la base espanyola de l'Antàrtida. En edicions recents s'han distingit personatges com el comunicador Joaquim Maria Puyal, l'oncòleg Josep Sánchez de Toledo, el casteller David Miret, l'exentrenador del

Barça Josep Guardiola o el cooperant Vicenç Ferrer. 'El Periódico' va instituir el premi l'any 2000.

À.G. Barcelona | 16/04/2015

La pobresa avui. Xerrada a Berga: <https://www.youtube.com/watch?v=rT2CSdNb6oQ>

IV Congrés Litúrgic de Montserrat

Prop de 200 persones participen en el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, convocat per la Conferència Episcopal Tarraconense i el P. Abat de Montserrat, amb la col·laboració de l'ISLB i el CPL

La Litúrgia continua oferint la vivència d'una una experiència cristiana profunda i un aliment espiritual sòlid

El P. Abat Josep M. Soler apunta, com a reptes: “la participació activa dels fidels en la litúrgia, apropar els joves a la litúrgia i potenciar la mistagògia litúrgica que cal completar amb una formació bíblica bàsica”

Barcelona/Montserrat, abril de 2015. Aquest migdia ha finalitzat el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, celebrat els dies 16, 17 i 18 d'abril a la Facultat de Teologia de Catalunya a Barcelona i al Monestir de Montserrat. Convocat per la Conferència Episcopal Tarraconense i el P. Abat de Montserrat, aquests tres dies han suposat una mirada cap al passat, ara que es compleixen cent anys del primer Congrés Litúrgic de Montserrat (1915), i una mirada cap al futur. Han coordinat el Congrés l'Abadia, la Facultat de Teologia, Institut Superior de Litúrgia, el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i la Comissió Interdiocesana de Litúrgia.

El P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler, en l'acte d'inauguració del Congrés, va dir que “és moment d'analitzar el camí recorregut en els darrers cent anys i d'afrontar els reptes que el postconcili i la situació eclesial i social d'avui plantegen a la vida litúrgica de las diòcesis amb seu a Catalunya. Alguns d'aquests reptes ja han estat tractats en els Congressos anteriors, però cal tornar-los a considerar en un context diferent. N'hi ha un de fonamental. És el de la participació activa dels fidels en la litúrgia i el de fer-ne la base de

la vida espiritual; estem encara molt lluny de l'ideal que marca la *Sacrosanctum Concilium*. Un altre tema es el del cant, tractat també en el Congrés de 1915, però amb la perspectiva de l'època que centrava el cant litúrgic pràcticament en el cant gregorià. Actualment tenim una visió més àmplia i oberta a altres tipus de música. Però cal reconèixer que el tema de la música i el cant en la litúrgia continua essent una assignatura força pendent en la gran majoria de les nostres celebracions”.

“Un altre dels reptes actuals és el d’apropar els joves a la litúrgia, perquè també per a ells hauria de ser el centre de la seva vida cristiana. El fet que no sigui un tema fàcil, no significa que no hàgim d’esforçar-nos a buscar una pedagogia litúrgica adequada”, va continuar el P. Josep M. Soler. “És necessari, també, potenciar la mistagògia litúrgica que cal completar amb una formació bíblica bàsica, perquè el llenguatge i els símbols litúrgics només poden ser comprensibles des de la Sagrada Escripura, pel fet que la litúrgia és la Paraula en acte. Vinculats al tema de la mistagògia, hi ha el de l’“ars celebrandi” i el del ministeri de l’homilia, sobre els quals cal, també, prestar atenció”.

“Aquests reptes, tot i les dificultats que suposen, són alhora unes oportunitats per aprofundir i per renovar. No hem de ser, per tant, pessimistes. Al contrari, hem de veure en la *Sacrosanctum Concilium* una paraula de l’Esperit adreçada també a l’Església del segle XXI. La Litúrgia continua oferint la vivència d’una experiència cristiana profunda i és un aliment espiritual sòlid per als homes i dones d’avui”. “Cal, doncs, continuar el treball començat fa cent anys. I procurar que aquest IV Congrés Litúrgic marqui unes pautes per al futur que impliquin l’estudi científic de la litúrgia, la catequesi, la formació del poble de Déu, el treball per procurar una vivència espiritual rica en els fidels. És necessari treballar per anar fent realitat l’ideal marcat pel Concili Vaticà II: que la litúrgia sigui “la font i el cim” de la vida de la Iglesia del nostre temps, el lloc “d’on brolla tota la seva força” per a la missió i la profecia, i cap “on s’encaminen totes les seves activitats” (SC 10)”, va concloure.

Dr. Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya

El degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Dr. Armand Puig, ha manifestat que aquest Congrés de 2015 ha estat una mirada cap al passat, a cent anys del Primer (1915), i una mirada cap al futur. La celebració litúrgica, sovint una eucaristia, és un esdeveniment

que expressa i renova la fe de l'Església i dels cristians. Per això és important que el llenguatge de la celebració parli a les persones d'avui. Es tracta alhora de mantenir i innovar, de retrobar els grans eixos de la litúrgia cristiana, d'aprofundir en la connexió entre litúrgia (servei de Déu) i vida concreta (servei dels pobres). La litúrgia ha de ser profundament espiritual; altrament, es converteix en un ritus buit o bé un simple discurs

teòric. El símbol té una força innegable, com la té la paraula de Déu, de manera que els gestos i les paraules, la música i la pregària formen un sol tot”.

Dr. Jaume González Padrós, director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona

El director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, Dr. Jaume

González Padrós, assegura que amb aquest Congrés “hem mostrat, una vegada més, l'estima i la tradició litúrgica que vivim i, alhora, la necessitat de no abandonar una reflexió i aprofundiment envers aquesta realitat -la litúrgia sagrada- que és font primària i necessària de la vida cristiana”.

Dr. Jaume Fontbona, president del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona

El president del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, Dr. Jaume Fontbona, ha apuntat que hi ha dos perills a evitar, per part de pastors i fidels: “usar la litúrgia com a projectil i

com a afirmació de la pertinença a un determinat grup eclesial. Hem de procurar de no fer ideologia d'un estil concret de celebrar, ni fomentar el pietisme fonamentalista, tan allunyat d'una autèntica espiritualitat litúrgica. Per tant, s'hauria d'evitar significar-se i defensar-se ideològicament amb una manera de celebrar. Pastors i fidels de cada realitat cultural hem de consensuar l'expressió comuna de la fe, els signes visibles que expressin la

fe de la Catòlica a cada lloc i en la pròpia llengua i cultura. El segon perill és el de desvincular la litúrgia dels altres dos peus amb què camina tot Poble de Déu cap al banquet de la ciutat santa, la Jerusalem celestial. Aquests dos peus són l'acció solidària i sanadora i l'acció evangelitzadora”.

Crònica d'algunes intervencions del Congrés

La conferència inaugural del Congrés la va pronunciar Mons. Julián López Martín, bisbe de Lleó i president de la Comissió episcopal de Litúrgia de la Conferència Episcopal Espanyola. Sota el títol *La litúrgia, obra de Déu i acció dels homes*, Mons. López va parlar de la litúrgia com a culte públic de l'Església i dels inicis del moviment litúrgic a Espanya, encapçalats pel Congrés Litúrgic de 1915 a Montserrat. Així mateix, es va referir a la litúrgia com a

exercici del sacerdoci de Jesucrist i com a acció de Crist i de l'Església, en favor de tots els homes.

En la seva ponència, el P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat i director de la revista Documents d'Església, va apuntar: "El Centenari del primer Congrés ens agafa en un moment en el qual no abunda ni l'eufòria ni l'agilitat d'aquells primers anys postconciliaris que molts de nosaltres vam viure. I la perspectiva històrica ens fa ser crítics també respecte a moltes decisions que en aquelles dècades van prendre tant els experts que van elaborar per mandat conciliar l'aplicació de la *Sacrosanctum Concilium* com els qui a les Esglésies locals les van encarnar segons la creativitat del moment, amb una bona voluntat indiscutible però limitada per les possibilitats i les predeterminacions que tenien. Per això, ara que a casa nostra potser el problema més gran que té la pastoral litúrgica és un progressiu distanciament entre la litúrgia i l'espiritualitat, em sembla que, junt amb les consideracions que persones rellevats ens han dit en aquest IV Congrés, hauríem de redescobrir el llegat del Concili Provincial de 1995 i l'escrit pastoral que la Conferència Episcopal Tarraconense va publicar, un any després de la celebració del III Congrés, amb el títol de "La litúrgia, font de la vida espiritual", en la qual insistia a veure la litúrgia com a obra de l'Esperit Sant.

En la comunicació *La pedagogia celebrativa en el Moviment Litúrgic*, el Dr. Jaume González Padrós va expressar "el gran desig que existia en un bon grup de persones en començar el segle XX d'un major coneixement intern de la litúrgia, a fi i efecte d'afavorir-ne una participació adequada. Amb els seus escrits i conferències, el Dr. Lluís Carreras i Mas, sacerdot sabadellenc, promotor i secretari del Primer Congrés Litúrgic de Montserrat del 1915, juntament als altres artífexs del Moviment Litúrgic a casa nostra, en sintonia amb les iniciatives que es donaven a altres països europeus, volia posar remei al gran mal de la ignorància que afectava al poble i al clergat en referència a la litúrgia. Defensaven una més

gran i millor educació en els seminaris i en les escoles a fi de pal·liar aquesta llunyania entre els fidels i l'altar”.

A les sessions del IV Congrés Litúrgic de Montserrat han participat prop de 200 persones, entre les quals els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense. La darrera conferència ha anat a càrrec de Mons. Piero Marini, arquebisbe President del Comitè Pontifici per als Congressos Eucarístics Internacionals i Mestre de les Celebracions Litúrgiques Pontifícies (1987-2007), amb el títol *Alguns desafiaments de la reforma litúrgica: records i testimonis*, que es podrà descarregar properament del web de Comunicació de Montserrat: www.montserratcomunicacio.cat.

El Congrés ha acabat amb la Missa Conventual de la comunitat participada per nombrosos fidels, nou bisbes i uns vuitanta concelebrants presidits per l'arquebisbe primat Mons. Jaume Pujol, el qual en l'homilia ha citat una profètica frase del seu predecessor de fa un segle, Antolí López Peláez: “Prendre part activa en la litúrgia tant com es pugui, emprar els seus mètodes i fins i tot les seves mateixes paraules de pregària ajuda a mantenir-se adherits al fonament sobre el qual s'aixeca l'Església... i a romandre inalterablement en la nau on la fe no sofreix naufragi i el port de salvació mai no deixa de veure's”. Al final, l'Escolania ha ofert als presents un breu repertori de motets i el cant del Virolai.

Oración por las vocaciones

Gracias, Señor, por aquellos a los que llamas a servirte como sacerdotes, encomendándoles el cuidado de su comunidad y la evangelización de quienes no te conocen. Gracias por hacerles ministros tuyos, atentos a las necesidades de todos, con afán de servir y compromiso misionero. Gracias por quienes, movidos por tu Espíritu, viven con radicalidad el Evangelio como religiosos y religiosas. Gracias por los que, con su oración comunitaria, interceden sin cesar por toda la humanidad, y por los que hacen de la actividad caritativa un testimonio de tu amor y tu misericordia. Gracias, Señor, por todas las vocaciones, que, aquí y en los territorios de misión, son signo de la vitalidad de tu Iglesia. Que la libertad y entrega de sus vidas siga mostrándonos que es Bueno caminar contigo para anunciar el Evangelio por toda la tierra. Amén.

Art del cinema i vida consagrada

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

PEIO SÁNCHEZ IL·LUSTRA AMB FRAGMENTES FÍLMICS “LA VIDA RELIGIOSA EN EL CINE”

TEMA	“La vida religiosa en el cine”, tema il·lustrat amb fragments fílmics
PONENT	Peio Sánchez
DATA	25 d'abril de 2015, dissabte
HORARI	Sessió matinal: 09,45-13,30
APORTACIÓ	10 €
LLOC	Salesianes – Col·legi Santa Dorotea Passeig Sant Joan Bosco, 24 – Barcelona

Data: 25 d'abril de 2015, dissabte.

Hora: 9.45-13.30

Lloc: Salesianes - Col·legi Santa Dorotea (Passeig Sant Joan Bosco, 24 - Barcelona).

Pas 1 - Inscripcions: UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA.

Correu electrònic: urc.info@gmail.com (nom, cognoms i congregació)

Pas 2 - Aportació 10 €: Ingrés o transferència bancària al número de compte de “la Caixa”

IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres PS**

Programa del cicle

1. Preestrena: “Marie Heurtin”. Data: 27 de febrer, divendres. Hora: 7 de la tarda. Saló Xavieranes. Avinguda Cambó, 12. Barcelona. Presentació: Peio Sánchez.
2. Projectió de la pel·lícula “Ida”. Data: 20 de març, divendres. Hora: 7 de la tarda. Saló Xavieranes. Avinguda Cambó, 12. Barcelona. Presentació: Claustre Solé.
3. Conferència il·lustrada amb fragments fílmics de Peio Sánchez: “La vida religiosa al cinema”. Data: 25 de abril. Salesianes.
4. Sessió amb Cristianisme i Justícia. Projectió de “La Misión Tseltal” (Mans Unides) i diàleg. Data encara sense determinar.
5. Projectió d'una pel·lícula a càrrec de la Vocalia de PJV per a públic jove. Pel·lícula, data i lloc encara sense determinar

Exercicis Espirituals a Montserrat amb el suport de l'URC - Estiu 2015

EE1

Dates: 20 a 26 de juliol de 2015, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

Carles-Xavier Noriega, monjo

Tema: *Pregar avui amb els pares del desert*

Inici: matí del dia 20 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 26 després de dinar

Preu: 310 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Data límit d'inscripció: 30 de juny de 2015.

EE2

Dates: 10 a 16 d'agost de 2015, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Joan M. Mayol, monjo

Tema: *Pregant sota la pluja. (Un estar en el món des de l'alegria de Déu).*

Inici: matí del dia 10 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 16 després de dinar

Preu: 310 € (tot inclòs)

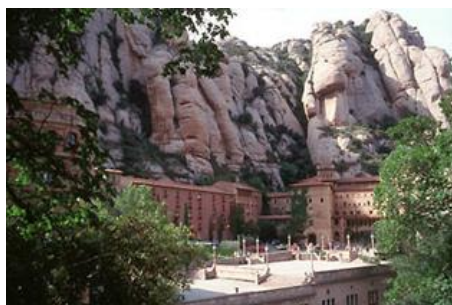
Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Data límit d'inscripció: 30 de juny de 2015.

Forma d'inscripció:

1. Sol·licitar plaça a l'URC
 - a. per correu electrònic (urc.info@gmail.com),
 - b. per telèfon (93 302 43 67) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) en horari d'atenció al públic: dimarts, de 10,00 – 13,00 h., i dijous de 16,30 a 19,30 h.
2. Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms, institut/congregació, adreça postal, correu electrònic i telèfon de contacte. Una vegada rebuda la confirmació de la plaça, cal efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça.
3. Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"
ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 20-26 juliol) o EE2 (Montserr

Organitza: Monestir de Montserrat. Amb el suport de l'URC, que coordina les inscripcions.

Vetlla de pregària

*Vetlla de Pregària
amb motiu del 1er de maig*

TREBALL DECENT, LA NOSTRA LLUITA!!

Dijous 30 d'abril de 2015 · 19:30h
Església Sant Bernat Calbó
Plaça Bernat Calbó · Barcelona
<L4> Poble Nou · Bus 6, 26, 36, H14, H16 i V27

Delegació Pastoral Obrera

Religiosos i Religiosos en barris obrers i populars
Col·lectiu de Capellans Obrers

I Cicle de Música - Dones i Compositores

I Cicle de Música - Dones i Compositores

La imatge de la dona a través de les diverses èpoques històriques determina el judici que es fa al voltant de la seva creació artística. Per aquesta raó, també l'obra de les compositores i la tasca musical de les intèrprets femenines va ser rarament valorada amb criteris estrictament musicals.

Diu al respecte la musicòloga Danielle Röster 1: "La recepció de l'obra és indispensable per a tot artista, car la lloança d'una composició influeix positivament la continuïtat del procés de creació. L'absència de reconeixement i d'una crítica objectiva té sempre unes repercussions paralitzadores del procés creatiu."

Les composicions femenines han de sortir dels arxius per ser interpretades; cal doncs fer revivre la creació musical de les compositores i treure-la de la pura anècdota.

El **I Cicle de Música - Dones i Compositores** vol posar en valor aquest llegat que ens arriba des de l'Edat Mitjana fins als nostres dies i donar-lo a conèixer a través d'una programació de concerts amb música exclusivament feta per dones o amb les compositores com a eix principal d'un programa musical. El cicle d'aquest any consta de tres concerts que es faran al Districte de Sarrià-Sant Gervasi i es faran a diversos espais:

* Dimecres 22 d'abril de 2015, a les 20h, al Teatre de Sarrià. Eulàlia i Ester Vela (duo de pianos). Obres originals per a piano a 4 mans de compositores del S. XIX i XX

* Dissabte 16 de maig de 2015, al **monestir de Sant Pere de les Puel·les (Benedictines de Sarrià)**. Mireia Latorre (soprano), Peter Krivda (viola da gamba) i Igor Davidovics (Arxillaüt). La veu femenina del Barroc

* Divendres 26 de juny de 2015 al centre Cívic Pere Pruna. Isabel Fèlix (piano) i Laura Gaya (violí). La música pianística i de cambra de Margarida Orfila i Tudurí (1889-1970). 1 Responsable

Més de 500 educadors i educadores es reuneixen a Olot a la XXVII Jornada Pedagògica de l'Escola Pia de Catalunya

21 abr. 2015

L'Escola Pia de Catalunya organitza cada any la Jornada Pedagògica per a tots els docents de les seves Institucions Educatives. Aquesta jornada es dedica a un tema monogràfic i es desenvolupa en diferents formats. Enguany es tenyeix d'un relleu especial després que la VII Assemblea de la Institució aprovés el projecte «Interdisciplinarietat a l'Aula», com a Política única a desenvolupar els propers quatre anys en el conjunt d'escoles de la Institució. Sota el lema 'Junts fem l'escola del futur', el 25 d'abril a l'Escola Pia d'Olot, s'abordaran diferents aspectes per fer realitat aquesta aposta.

Es comptarà amb una ponència a càrrec d'Alfons Cornella sobre 'Innovar en educació ja no és una opció', i amb 28 tallers sobre metodologies, recursos educatius o experiències innovadores d'aula.

Cloenda del Centenari de la mort de Sant Benet Menni

Los Hermanos de San Juan de Dios y las Hermanas Hospitalarias celebran la Clausura del Centenario de la muerte de San Benito Menni

Cerca de 300 Hermanos, Hermanas y colaboradores de ambas instituciones se reunirán entre el 22-24 de abril en Ciempozuelos para clausurar el Centenario de la muerte de San Benito Menni.

San Benito Menni fue un hombre que supo universalizar la Hospitalidad traspasando fronteras y dignificando a las personas enfermas y con estigmas sociales:

- Su caridad no conoció límites, viviendo entregado a ayudar a los más necesitados, como personas con enfermedad mental, sin hogar y enfermas. El Papa Juan Pablo II lo beatificó en 1985 y canonizó en 1999.
- Fue el restaurador de la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios en España a partir de 1867.
- En 1881 fundó la Congregación de las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús junto a María Josefa Recio y María Angustias Giménez.

- Las Hermanas Hospitalarias están presentes actualmente en 27 países de 4 continentes, con más de 350 centros y dispositivos de atención sociosanitaria.
- Los Hermanos de San Juan de Dios están presentes actualmente en 52 países de 5 continentes con 350 centros sociosanitarios.

1914 - 2014
SAN
BENITO
MENNI
 CENTENARIO
 DE SU MUERTE

Madrid, 22 de abril.-San Benito Menni dedicó su vida íntegramente a ayudar a las personas más necesitadas, con enfermedad y excluidas de la sociedad, dando ejemplo de integridad, caridad inagotable y excepcionales dotes de gobierno. En 1860 ingresó en la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios, siendo su restaurador en España, además de fundar en 1881 la Congregación de las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús junto María Josefa Recio y María Angustias Giménez.

Menni nació en 1841 en Milán (Italia), y falleció en Dinán (Francia) con 73 años, siendo una figura de excepcional relevancia en la historia de la atención hospitalaria y el campo de la salud mental, por la gran labor que desempeñó a favor de las personas enfermas, a pesar de las enormes dificultades que encontró, como la escasez de recursos y la estigmatización de la enfermedad mental, la discapacidad y la pobreza.

Su legado nos evoca a llegar a los espacios y personas donde otros no llegan, siendo testigos entusiasmados de la Buena Noticia: para recrear el carisma de la Hospitalidad con "Un corazón sin fronteras".

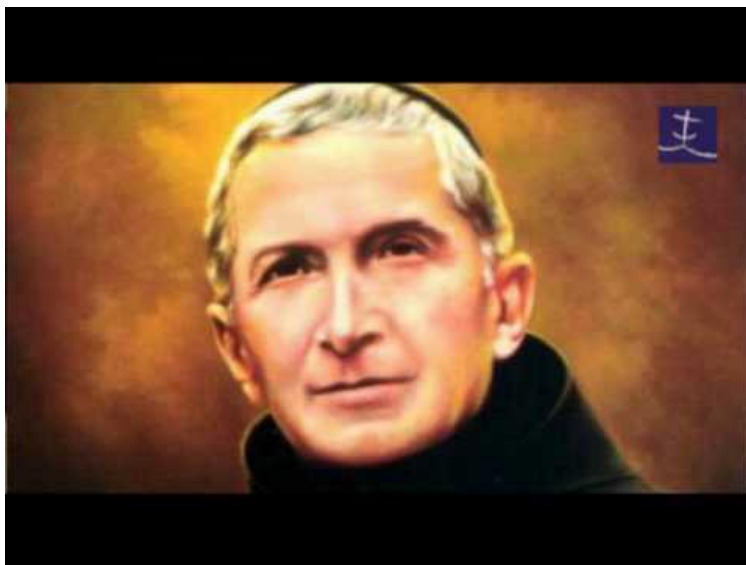
San Benito Menni falleció en Dinán el 24 de abril de 1914 y por ello estos 12 meses transcurridos, desde la apertura del centenario hace un año, han tenido un significado muy especial para la Congregación de las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús y la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios, durante los cuales hemos celebrado distintas actividades para conmemorar los 100 años de su fallecimiento.

El 24 de abril clausuramos oficialmente el año del centenario en Ciempozuelos (Madrid, España) donde se ubica la casa Madre de la Congregación de Hermanas Hospitalarias y primer centro fundado por Menni en 1876, dedicado a la atención psiquiátrica integral. Allí

Hermanos, Hermanas y colaboradores de ambas instituciones celebrarán un solemne Eucaristía a las 12.00h en homenaje a la figura y el legado de este santo hospitalario.

Congregación de las Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús

La Congregación de Hermanas Hospitalarias fue fundada en Ciempozuelos (Madrid) en 1881, para dar respuesta a la situación de abandono sanitario y exclusión social de las mujeres con enfermedad mental de la época, aunando dos criterios fundamentales: caridad y ciencia. Su misión encarna y expresa el carisma de la Hospitalidad en la acogida, asistencia y cuidado especializado de personas con enfermedad mental, discapacidad intelectual y otras dolencias, siempre con preferencia por los más necesitados. Actualmente, la acción hospitalaria está presente en 27 países, de 4 continentes, con más de 350 centros y dispositivos de atención sociosanitaria, 1000 hermanas, 11.000 profesionales y numerosos voluntarios. www.hospitalarias.org

Orden Hospitalaria de San Juan de Dios (OHSJD)

Es una de las mayores instituciones sin ánimo de lucro del mundo dedicada a la atención de personas enfermas y en riesgo de exclusión, sin distinción de raza, credo u origen, con más de 300 centros sociosanitarios en 52 países; y que incluyen hospitales generales, dispensarios, centros para personas mayores, centros para personas con discapacidad, centros de salud mental y centros para personas sin hogar. Cada año la OHSJD atiende a cerca de 20 millones de personas, y cuenta con 45.000 colaboradores profesionales y más de 8.000 voluntarios. En España cuenta con la Fundación Juan Ciudad, con el objetivo de trabajar en la asistencia, la cooperación técnica, formación e investigación en los campos sanitario y social, así como por el desarrollo humano en países empobrecidos. www.sanjuandedios-fjc.org

Crida dramàtica dels Bisbes d'Alep

"És la resurrecció del Salvador o el funeral dels seus deixebles? Enmig de la Setmana Santa i Pasqua, la nostra ciutat i el nostre poble ha patit el dolor i la tristesa i la depressió profunda en la nit o els barris han estat bombardejats per granades propulsades per coets. Mai no havíem vist o escoltat aquesta destrucció abans! Vam ser-hi i vam veure-ho, vam plorar: cossos retirats de la runa, restes

enganxades a les parets i la sang que humitejava el sòl de la pàtria! Desenes de màrtirs de

totes les religions i doctrines, homes ferits, dones, nens i ancians. Hem escoltat els plors i les lamentacions de les vídues i els nens, el pànic en les cares de les persones. Des del més profund del nostre dolor i la nostra pena, fem una crida a les persones de consciència, si encara existeixen, per escoltar-nos:

Ja n'hi ha prou de la desolació i la destrucció! Ja n'hi ha prou de ser un laboratori d'armes d'una guerra devastadora! Estem cansats! Bloquegeu les portes dels armaments i de les municions, atureu els instruments de mort! Estem cansats!

Què voleu de nosaltres? Digueu-nos-ho? N'estem cansats!

Què voleu que ens quedem: ferits i humiliats, aparences d'éssers humans? O haurem de sortir per força, i ser aniquilats?

Pel que fa a nosaltres, ens agrada viure en pau, com a ciutadans honestos amb els altres ciutadans d'aquest país. No temem ser testimonis, però ens neguem a morir per un sospitós i sinistre preu.

Ens neguem a ser "màrtirs Aleppo," però volem ser "la joia d'Alep," el testimoni de l'amor i la pau, el perdó i el diàleg. Alep, joia de la corona del nostre país Síria, i totes les categories de la diversitat cultural i religiosa.

Pietat pels nostres màrtirs i sanació per als nostres pacients i tranquil·litat en les ànimes dels nostres infants, seguretat i pau per a tots els nostres ciutadans.

Alep, le 13 Avril, 2015

Exercicis Espirituals organitzats pel Monestir De Sant Maties y el Casal Bellesguard, juliol 2015

*Tot passa depressa, tothom corre. Si desitges aturar-te, o cerques profundament la voluntat de Déu; si vols dedicar un temps de qualitat al Senyor, et proposem **Exercicis Espirituals***

En un clima de total silenci, i amb la possibilitat de participar en la pregària comunitària del monestir. En un entorn natural privilegiat, contemplant tota la ciutat, però lluny del brogit.

En plena serra de Collserola però a Barcelona.

Iniciació: 5 dies

Entrada 12 de juliol a la tarda,

Sortida 18 de juliol després d'esmorzar.

Complets: 8 dies

Entrada 12 de juliol a la tarda,

Sortida 21 de juliol després d'esmorzar.

Coordina

Gna. Anna M. Díaz, carmelita missionera.

Inscripció

Entrevista personal prèvia amb la coordinadora.

Per contactar amb ella: amdiazcmro@gmail.com | 93 4171557

Obert

A laics, consagrats i sacerdots.

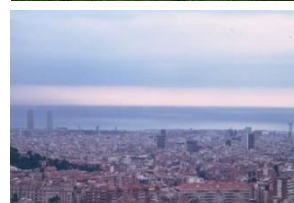
Inclou

Xerrada motivacional a l'oració matí i tarda,
Instruments de pedagogia i discerniment vocacional
i possibilitat d'entrevista personal diària.

Preu:

8 dies, 290 euros.

5 dies, 200 euros.

50 anys d'assistència a persones amb discapacitat i transtorn mental

El Centre Assistencial Sant Joan de Déu Almacelles celebra 50 años de asistencia a personas con discapacidad y trastorno mental

El Centre Assistencial Sant Joan de Déu Almacelles inicia este sábado los actos de conmemoración del 50º aniversario. El centro, que pertenece a la Orden Hospitalaria San Juan de Dios Provincia de Aragón-San Rafael, está especializado en la atención y asistencia de personas con discapacidad intelectual y/o problemas de salud mental. El acto de apertura del cincuentenario contará con la presencia del Superior General de la Orden, Hno. Jesús Etayo, y el Conseller de Salut, Boi Ruiz

Con motivo del 50 aniversario del Centre Assistencial Sant Joan de Déu Almacelles, se ha programado un calendario de actividades que se inicia este sábado 25 de abril con un acto institucional y que se alargará

los próximos meses con propuestas culturales, deportivas, formativas y solidarias.

El acto inaugural se iniciará a las 11h de la mañana en la iglesia de de Nostra Senyora de la Mercè de Almacelles y estará presidida por Mons. Jose Luis Redrado, obispo titular de Ofena, acompañado por el Superior General de la Orden Hospitalaria, Hno. Jesús Etayo.

A las 12:15h tendrá lugar la inauguración de la exposición histórica-fotográfica del Centro Asistencial en el Museu d'Arquitectura i Urbanisme Josep Mas d'Ordal de Almacelles con la presencia del alcalde de esta población, Josep Ibars.

A las 13h el Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, Boi Ruiz, será recibido por el equipo directivo del centro y por los máximos responsables de la Orden. Seguidamente tendrá lugar el acto conmemorativo del cincuentenario.

Domingo, a las 12h, se inaugurará la exposición ArtSolidari en el Café del Museu, del Museu de Lleida.

Los medios de comunicación están invitados a todos los actos. Si requieren declaraciones, serán atendidos el sábado a partir de las 13.30h. Programa completo: [aquí](#).

Más información del Centre Assistencial Sant Joan de Deú Almacelles

El centro es una institución sin ánimo de lucro que pertenece a la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios (www.ohsjd.es) y lo que ello representa: asistencia integral, valores, gestión participativa, vocación de servicio a la comunidad, etc. Presta servicios de atención a la persona adulta con discapacidad y/o trastorno mental y su trabajo está avalado por décadas de prestación de servicio en este ámbito. Es una organización que apuesta por la innovación, la calidad, la formación, pero sobre todo por la atención centrada en la persona, desde una perspectiva multidisciplinar e integral, buscando siempre la mejora continua y amparada por los valores que definen a todos los centros de la Orden Hospitalaria: Respeto, Responsabilidad, Espiritualidad y Calidad.

Centre Assistencial Sant Joan de Déu Almacelles, 22 de abril de 2015

TALLER El cant gregorià als arxius benedictins femenins

Monestir de Sant Benet de Montserrat, dissabte 30 maig 2015

El SAF t'ofereix la possibilitat d'**aprendre i practicar el cant gregorià** des d'una òptica diferent, a través dels cantorals històrics emprats per les comunitats de monges benedictines de Sant Pere de les Puel·les i Santa Clara de Barcelona al llarg dels segles XV-XVII.

Us en podeu fer una idea escoltant [el reportatge que Catalunya Música](#) va fer del primers taller el 2013.

El taller permet:

CONÈIXER l'ús del cant gregorià dins el context d'una comunitat monàstica benedictina.
VISITAR els espais més emblemàtics del Monestir de Sant Benet de Montserrat i el seu arxiu, a on es conserva el fons documental de Santa Clara de Barcelona (1045-1952), el primer monestir de clarisses de Catalunya.

PRACTICAR el cant gregorià cantat als monestirs de monges benedictines de Sant Pere de les Puel·les i Santa Clara de Barcelona durant els segles XV-XVII.

Informació i inscripcions: quintanacortes@gmail.com

L'Any Santa Maria Rosa Molas s'inaugura a Reus amb solemnitat

Es compleixen 200 anys del naixement de la santa

Joan Boronat. Reus. Fotos: Arquebisbat de Tarragona.
Catalunya Cristiana, 19 d'abril de 2015

Com és sabut, la congregació de Nostra Senyora de la Consolació està de celebració. El dissabte dia 21 de març, la ciutat de Reus va acollir centenars de persones arribades des de diferents punts per viure la inauguració del bicentenari del naixement de Maria Rosa Molas (Reus 1815 - Tortosa 1876), la seva fundadora. Una celebració

que també s'ha estès arreu dels 19 països on és present la Congregació. **«Apassionada pel Regne, profeta de la Consolació»** és el lema d'aquesta commemoració declarada per l'Ajuntament reusenc com a Any Maria Rosa Molas.

La jornada va començar a les 11 del matí a l'Ajuntament, on la superiora general de la congregació, Emilia Sebastián, va signar el llibre d'honor de la ciutat i va rebre de mans de l'alcalde, Carles Pellicer, una reproducció de l'Àliga de Reus. A aquest acte protocol·lari hi

va ser també present la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, la qual va destacar el perfil i personalitat de la santa reusenca, el retrat de la qual figura a la galeria de fi lls il·lustres.

Un dels actes més concorreguts i solemnes va ser l'eucaristia presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, a la

Prioral de Sant Pere, i concelebrada pel prior, Creu Sáiz, entre d'altres sacerdots. Com a detall signifi catiu i anecdòtic, l'arquebisbe Jaume va concelebrar amb la casulla i va utilitzar el mateix calze que sant Joan Pau II en la canonització de Santa Maria Rosa Molas.

Els actes van comptar amb la participació de més d'un miler de persones, moltes de les quals, acompanyades del ball dels Valencians de Reus, es van traslladar fins al número 19 del carrer Llovera, casa on va néixer i va viure els seus primers 26 anys Maria Rosa Molas, per descobrir una placa commemorativa. La pluja impedí la celebració d'alguns actes festius programats a la plaça Mercadal, en què havien de participar alguns dels elements que configuren el seguici festiu de la ciutat. La jornada va cloure amb un dinar de germanor. La

germana Aránzazu Palau, superiora de la comunitat a Reus i directora del Col·legi Maria Rosa Molas, va manifestar que «les petjades de la fundadora són ben palpables i continuen fructifi cant», per afegir que «el seu missatge de societat justa, fraterna i solidària tenen més sentit que mai».

La clausura del bicentenari se celebrarà el 12 de desembre a Tortosa, a la casa mare de la congregació, on reposen les despulles de la santa.

Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Monestir de Santa Maria de Montserrat	74
Títol	Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat	
Font	http://www.abadiamontserrat.net/(S(rwzp5kn5lfyn4vegm5t23siz))/Default.aspx	
Data	Montserrat, abril 2015	
Publicat	23 d'abril de 2015	

Cine i litúrgia

CICLO "B". CINE Y LITURGIA. Prof. Peio Sánchez

IV PASCUA. JORNADA MUNDIAL DE ORACIÓN POR LAS VOCACIONES. "El buen pastor da la vida por las ovejas"

Calvary (2014) John Michael McDonagh

Este domingo se nos presenta a Cristo como el buen pastor que da la vida por las ovejas (Ev.) y se nos invita a la oración por las vocaciones. Proponemos una película de estreno con uno de los modelos de sacerdote más interesantes del cine reciente. El padre James Lavelle (Brendan Gleeson) un día recibe en el confesionario de su parroquia, en Irlanda, la visita de un hombre que le comunica que cuando era niño fue abusado durante tiempo por un sacerdote. Que ha pensado que como venganza no desea matar a un mal sacerdote, sino quiere matar a un buen sacerdote. Ha decidido que sea él y lo hará dentro de una semana. Este arranque dramático nos permitirá conocer la vida de este buen pastor durante siete días y su dilema en torno a si acudir a la cita del domingo por la mañana en la playa.

- Recordemos los diferentes encuentros que tiene el padre Lavelle. ¿Qué pensamos de sus reacciones como pastor? Incluso también aparecen sus límites. ¿Cuáles nos han llamado la atención?

- Descubrimos que estuvo casado y cuando murió su esposa fue ordenado. Tiene una hija Fiona que viene a visitarlo y pedirle ayuda.
¿Qué recorrido hace su hija para comprender la vocación de su padre?
¿Cómo entendemos el significado del final de la película?
- ¿Cómo explicar la decisión y el sentido de la muerte del padre Lavelle? ¿Tiene algo que ver con el Buen Pastor que hoy nos muestra el Evangelio?
- ¿La situación extrema del sacerdote que plantea la película apunta a la problemática de nuestro mundo?
¿Qué significa hoy prolongar la misión del buen pastor?

(Orientación padres y educadores: No recomendada a menores de 16 años acompañados de adultos con escenas sobre sexualidad, violencia, palabras fuertes y tensión dramática)

Fundació Escola Cristiana de Catalunya informa [551 20|04|2015]

La comunitat educativa de l'Escola Cristiana de Catalunya, amb l'Institut Joan Fuster

Consternats encara per la notícia que un professor ha mort i quatre persones més han resultat ferides lleus a mans d'un alumne aquest dilluns al matí en un institut del barri de Navas, al districte de Sant Andreu de Barcelona, volem ser solidaris amb la comunitat educativa d'aquest institut i amb les persones properes que estan passant uns moments dramàtics i difícils.

Acol·lim amb dolor la notícia i per això fem presents les persones afectades en la nostra pregària, alhora que els expressem el nostre testimoni d'afecte, condol i solidaritat.

En aquest sentit, estem amatents a les recomanacions de les autoritats educatives i els representants de la comunitat educativa catalana. Ens posem a la seva disposició.

La classe de religió a l'Escola Cristiana

A l'entorn de la recent polèmica sobre el currículum de l'assignatura de religió catòlica, ja varem dir que havia de ser una oportunitat per revisar allò que fem i millorar-ho.

La necessària adaptació curricular, d'acord amb l'autonomia de centre que defensem per a totes les matèries, és especialment rellevant si parlem de l'assignatura de religió catòlica en els nostres centres, ja que en els centres públics té un caràcter optatiu i els alumnes la cursen per decisió de les famílies. A l'Escola Cristiana, però, aquesta matèria és cursada per tot l'alumnat.

Aquesta circumstància requereix una especial cura en el respecte a la llibertat de consciència de l'alumnat i a delimitar bé l'àmbit acadèmic de l'àmbit pastoral o evangelitzador. Sense renunciar a l'ensenyament confessional –i, per tant, no merament cultural o asèptic- de la religió catòlica, cal respectar el caràcter acadèmic i no catequètic d'aquest ensenyament.

Signes dels temps a TV3: “Monja tuitaire”

És coneguda com la monja tuitaire. Té més de 25 mil seguidors al seu compte de Twitter i és present en altres xarxes socials com Instagram, Facebook, o LinkedIn. Xiskya Valladares, és religiosa, periodista, fotògrafa i promotora de l'evangelització en el món digital. “Signes dels temps” entrevista Xiskya Valladares, religiosa de Puresa de Maria.

Altres temes:

- Bicentenari del naixement de Maria Rosa Molas, fundadora de les Germanes de Nostra Senyora de la Consolació. Conversa amb Aránzazu Palau i Ana Edo, germanes de la Consolació.
- Espai de “Patrimoni”: Santuari de la Mare de Déu del Tallat de Rocallaura, l'Urgell.

Data: 26 d'abril de 2015

Horari d'emissió: TV3, diumenge, a les 10,00

www.tv3.cat/signesdelstemp

www.facebook.com/signesdelstemp

Llibres i religions per Sant Jordi

Les recomanacions de la Direcció General d'Afers Religiosos d'aquest Sant Jordi 2015

Vegeu: <https://www.catalunyareligio.cat/ca/articles/lilibres-religions-sant-jordi>

(CR) Un any més la Direcció General d'Afers Religiosos ha publicat un butlletí especial de Sant Jordi per commemorar aquesta diada. En l'editorial que precedeix tot un seguit de recomanacions literàries, el director general **Enric Vendrell** recorda una de les afirmacions del darrer document del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa: “Les religions apareixen per depassar la cultura on neixen, fer-la créixer i portar-la més enllà de si mateixa.”

Aquesta selecció inclou llibres d'espiritualitat, de tradicions religioses, des testimonis personals, assaig, poesia i il·lustració. És una nova recomanació que sumem al llistat de títols suggerits per la llibreria Claret en motiu d'aquesta festa de la cultura i les lletres.

Espirituals sense religió de Laia de Ahumada (Editorial Fragmenta: Barcelona, 2015)

¿És possible una espiritualitat sense religió? ¿El marc religiós és l'únic on l'espiritualitat es pot desplegar? Aquest llibre neix de la necessitat de saber fins a quin punt allò que molts plantegen, auguren o neguen, ja s'està vivint. Les persones entrevistades en aquest llibre expliquen que l'espiritualitat és una experiència que no té paraules; que conforma la vida i que s'encarna en la quotidianitat del món; que té una litúrgia i unes formes que li són pròpies. ¿Quina és, doncs, la diferència? Una voluntat de viure l'espiritualitat al marge o a la frontera de les estructures religioses, perquè no responen a les seves necessitats, perquè no les consideren necessàries. Podeu llegir l'índex i el pròleg del llibre i una entrevista a l'autora al final d'aquest mateix butlletí.

La veu interior de Francesc Torralba (Editorial Comanegra: Barcelona, 2015)

L'Edith té trenta-nou anys i és una d'aquelles persones que tenen ganes de sentir, viure i conèixer. Sempre ha tingut una relació molt estreta amb el seu oncle Agustí, un venerable ancià que veu passar els darrers dies de la seva vida des d'una residència. No el pot anar a veure gaire sovint perquè viu la vida a contrarellotge, però s'escriuen i comparteixen els anhels, les pors i els dubtes. Les cartes que s'escriuen l'Edith i l'Agustí ens acosten a dos personatges que es troben en moments vitals molt diferents. Els moments compartits surten de ben endins i es converteixen en una reflexió al voltant del temps, la por i les preocupacions de la vida d'avui.

La lectura com a pregària de Joan-Carles Mèlich (Editorial Fragmenta: Barcelona, 2015)

El filòsof Joan-Carles Mèlich aplega en aquest llibre un total de 262 «fragments filosòfics» procedents dels seus quaderns de notes. Es tracta d'una reflexió sobre la lectura, l'escriptura, la distinció entre moral i ètica, el sentit, Déu, l'infern, la compassió, la intimitat, la finitud, el desig, el perdó, les víctimes, la mort..., en un gènere que defuig les categories i opta per les escenes, les imatges, les metàfores. Mèlich ens ofereix, en definitiva, «un pensament fragmentari, obert, no sistemàtic, contrari a la lògica metafísica».

La pregària interreligiosa, avui de Jesús Sans Compte (Pagès editors: Lleida, 2015)

Poden pregar juntes les religions? L'autor aborda amb rigor tots els aspectes d'aquesta qüestió. En primer lloc, els trets fonamentals de com cada tradició concebeix el seu acte, és a dir orant. En segon lloc, les dificultats i possibilitats des de la teologia cristiana sobre la trobada de les diverses religions en la pregària. En tercer, els antecedents bíblics. En quart lloc, les experiències concretes que ja s'han dut a terme: entre elles, el cas del grup

interreligió de Lleida. Finalment, un annex amb cites sobre la pregària de místics i contemplatius de les diferents tradicions. Vegeu-ne algunes pàgines.

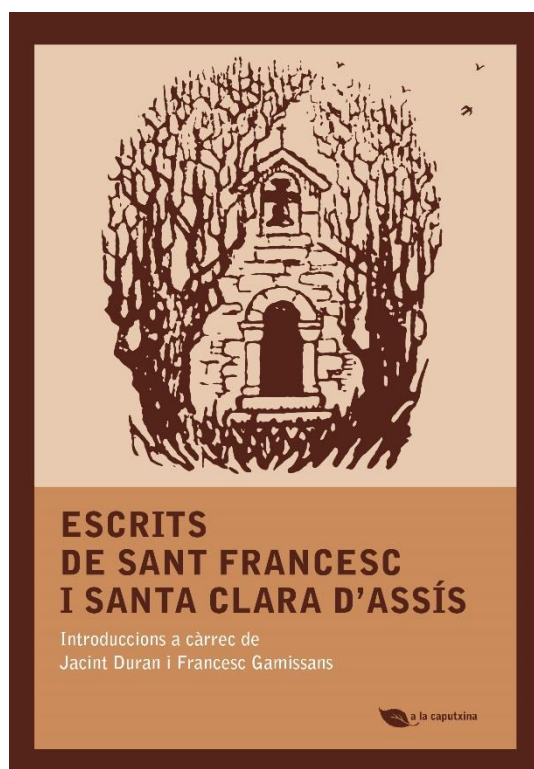
Escrips de sant Francesc i santa Clara d'Assís de Jacint Duran i Francesc Gamissans (Mediterrània: Barcelona, 2014)

Aquest llibre s'apropa a les figures de sant Francesc i santa Clara d'Assís sense intermediaris, a través de les seves paraules, traduïdes al català i amb els comentaris introductoris de Jacint Duran i de Francesc Gamissans, respectivament.

Bevent de les fonts primigènies, el desè títol de la col·lecció A la Caputxina reuneix en un sol volum els textos originals de Francesc, impulsor de la regla d'oració i senzillesa que porta el seu nom, i de Clara d'Assís, coetània del sant, la primera de les "germanes pobres".

Les diverses esglésies i comunitats cristianes de José Antonio Goñi (Centre de Pastoral Litúrgica: Barcelona, 2015)

Aquest llibre ofereix una panoràmica de les diverses Esglésies i comunitats cristianes, juntament amb els motius –a vegades seriosament profunds, altres vegades lamentablement superficials– que han provocat enfrontaments i divisions.

Jose Antonio Goñi (Pamplona, 1976) és un jove capellà navarrès, amb amplis coneixements de teologia, litúrgia i història, membre del CPL i cap de redacció de la revista Phase, que, amb una exposició clara i ben ordenada, presenta aquesta complexa realitat que tant s'allunya d'allò que Jesús va demanar en el seu darrer sopar: "Que tots siguin u!".

Kumbha Mela de Naren Herrero (Kairós: Barcelona, 2015)

Cada dotze anys, milions de pelegrins conflueixen pacíficament a Prayag (Allahabad), al nord de l'Índia, per participar al festival religiós més multitudinari del món. Acudeixen a la confluència de tres rius sagrats per a un bany purificador, atrets per la presència dels milers de gurus, sadhus i ioguis que ofereixen els seus ensenyaments de forma pública.

El periodista barceloní Naren Herrero narra la seva experiència amb la frescor d'un relat de viatge, però amb un exquisit respecte per la tradició hindú i una

impecable base documental i acadèmica. Les seves pàgines detallen qüestions essencials, com l'origen del festival, els mites que l'envolten, els ensenyaments dels mestres o útils consells per assistir-hi.

Buscando desesperadamente el paraíso de Ziauddin Sardar (Gedisa: Barcelona, 2015)

A l'estiu de 1972, el jove Ziauddin Sardar –fill d'immigrants establerts a Londres– rep la visita de dos santons que el reprehenen per la seva falta de fe. Aquesta experiència farà que s'interrogui sobre el sentit de la seva religió i la promesa del paradís. Aleshores, emprèn una recerca espiritual pels principals espais geogràfics, humans i intel·lectuals de món musulmà.

Dotat d'una deliciosa ironia i grans dots per a l'observació, Sardar aporta amb el seu testimoni una nova via per conèixer l'islam sense prejudicis: la perspectiva d'un mediador cultural que transita entre el secularisme i la certesa religiosa islàmica.

Us porto al cor de Sebastià Taltavull (Claret: Barcelona, 2015)

Aquest llibre recull els escrits del menorquí Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona.

Aquest text, publicat setmana rere setmana a Catalunya Cristiana, ha estat el fruit de tres anys d'observació per deixar-se interpel·lar pel que passa al món i a l'Església, amb l'intent de posar una orella a l'Evangelí i l'altre en el poble. Aquesta gratificant experiència l'ha ajudat a estimar encara més, i també a confiar. Això fa que pugui dir amb sant Pau als cristians de Corint i de Filipis: "Us porto al Cor".

Dimonis. Apunts de Jacint Verdaguer a la Casa d'Oració de Jacint Verdaguer, amb comentaris d'Enric Casasses (Verdaguer Edicions: Folgueroles, 2014)

Durant tres anys, Jacint Verdaguer assisteix a les sessions d'exorcismes a la Casa d'Oració, al carrer Mirallers de Barcelona. Els dimonis parlen per boca de persones posseïdes i Verdaguer ho va apuntant. Els Dimonis que presentem són el text íntegre d'aquests Apunts acompanyats de comentaris d'Enric Casasses. Dimonis és un llibre de fragments a mig embastar, una síntesi d'escriptura taquigràfica amb literatura devocional, un joc d'atrevides dissonàncies entre el sublim i l'insignificant, una barreja

d'aforística, de realisme naturalista i literatura fantàstica.

El sac dels records. Memòries de Josep Maria Ballarín (Efadós: El Papiol, 2015)

He acabat de remenar el sac dels records amb el bon humor d'un vell que no s'hi veu, que no pot escriure, però que encara té prou taruta per no enrabiar-se amb ningú i anar a la seva. De vell puc dir que tornes a tenir la mirada d'un carallot que començava a jugar a futbol. N'he ballades de totes, bones i males; a la vida m'han burxat, però no puc dir que m'hi hagi avorrit. Sóc capellà, he tingut la sort de no estar ficat en el món clerical, de manera que mai no he fet la punyeta al bisbe i m'he pogut donar a la gent. Ara, així de gran, tot allò que m'ha passat és vist des d'un somriure gairebé divertit. Acubillat pel rector que em va inspirar mossèn Tronxo, el poble de Gósol m'ha fet seu i em reca no ser prou llest per jugar-hi a la botifarra. Déu m'ha protegit i sa Mare se m'ha fet bressol.

La mujer de lo imposible de Mario Escobar (Stella Maris, Barcelona, 2015)

La vida de Santa Teresa de Jesús, de qui s'acaba de celebrar el 5è centenari del seu naixement, és relligada pel miracle que es produeix en aconseguir-ho tot a contrapèl, contra tot el previsible: Teresa és la dona de l'impossible. D'on va treure les forces per la seva titànica empresa? Com una dona, en un temps d'homes, és capaç d'aixecar no només una nou orde religiós, sinó una de les més portentoses obres literàries del món?

El periodista protestant Mario Escobar ho narra en el que pretén ser més que una biografia.

Sor Lucía se confiesa de Sor Lucía Caram (Plataforma Editorial: Barcelona, 2015)

En els últims anys, la vida de d'aquesta monja dominica del moestir de Santa Clara de Manresa ha canviat. La seva lluita pels pobres, la seva denúncia social i la seva cada vegada més gran exposició mediàtica li han valgut no només el malnom de «monja collonera», sinó també alguns enemics. En aquest nou llibre, l'autora confessa com viu la pressió dels mitjans i el poder, com renova la seva fe des del silenci i el suport dels qui comparteixen la seva vida i com pensa seguir treballant per assolir un món una mica més just.

Segona volta, tercer cel de Coia Cabré (Pagès editors: Lleida, 2015). Presentació d'Eladi Crehuet i pròleg de Frederic Raurell.

Aquest llibre recull, amb goig, una part dels textos més clarament literaris escrits per Coia Cabré Monné, i que fins ara romanien inèdits. Al costat d'un conjunt de contes extraordinàriament suggeridors, el lector trobarà un diari d'un nen acabat de néixer i una biografia d'una dona reusenca durant la guerra i postguerra civils, tots dos escrits en una colpidora primera persona, juntament amb cartes i altres escrits de contingut moral que fan pensar en les epístoles dels nostres clàssics catalans i llatins.

**Sor Lucía
SE CONFIESA**

Una vida de cinema de Montserrat Claveras (Autoedició, 2015)

Aquest llibre aposta pel setè art com a forma d'aprenentatge i educació pels més petits (o grans). Una obra destinada a totes les entitats educatives dedicades a l'ensenyament o formació així com al personal docent o a qualsevol pare o mare. Els valors estan ordenats alfabèticament, des de l'Afectivitat a la Vida. Cada capítol té una mateixa seqüència. En una primera part s'esmenta i s'explica un valor junt a la pel·lícula recent vinculada (amb la seva sinopsi i fitxa tècnica). D'altra banda, hi ha tota una sèrie d'activitats de reflexió i debat dirigides a diferents nivells educatius.

Los miedos, las luchas y las esperanzas
de la monja más combativa

Novel·la catalana i novel·la catòlica. Sales, Benguerel, Bonet de Carles Lluch (Publicacions de l'Abadia de Montserrat: Barcelona, 2014)

Es tracta d'un llibre de recerca i crítica literària, fruit de la tesi doctoral de Carles Lluch, dirigida per Jordi Castellanos. S'hi analitza l'obra de tres novel·listes catalans de postguerra: Joan Sales, Xavier Benguerel i Blai Bonet, i algun altre de manera secundària, com ara Josep M. Espinàs. S'estudia des de la vinculació que les seues novel·les presentaven amb un corrent que, tot i que ara és molt poc conegut, va tenir molta repercussió durant els anys cinquanta a tot Europa: la novel·la catòlica.

50 sonets a la Mare de Déu de Xavier Hereu (Editorial Júlia: Girona, 2015)

El pare Jaume (Xavier Hereu) és el rector de la Parròquia ortodoxa a Girona, i acaba de publicar el seu quart poemari. En aquesta ocasió, ha publicat 50 sonets dedicats a la Mare de Déu, prologats pel seu bisbe ortodox Luka i per l'abat de Montserrat, Josep Maria Soler, en un intent de re-unir Orient i Occident en la veneració comuna cap a Maria. El llibre, il·lustrat amb boniques icones marianes, es pot trobar a la Parròquia ortodoxa de la Mare de Déu de la Tendresa de Girona, i a les llibreries Claret i Troa de Barcelona.

L'Evangeli segons Fer de Josep Antoni Fernández (Efadós: Barcelona, 2015)

Què opinaria Jesús de la crisi? Déu és amor. I, si és amor, també és humor. Amb molt d'humor, justament, Fer ens dibuixa els passatges més significatius del Nou Testament, en què Jesús de Natzaret ensopega amb Aznar, Bush, Bárcenas, la corrupció, els aturats, la crisi i les retallades. Jesús, en els dibuixos de Fer, és més proper i humà que mai.

Laozi (Editorial Herder: Barcelona, 2015)

El Llibre del Tao ha estat considerat l'obra més bella de l'antiga literatura xinesa i el text fundacional del taoisme. La seva autoria s'atribueix a Laozi, que va viure probablement entre els segles VI i III aC. L'obra consisteix en un conjunt de proverbis i rimes sobre el Tao, que se sol traduir per camí. Com l'aigua, l'home savi és capaç de viure segons el Tao, acomodant-se a la seva naturalesa i a la naturalesa.

Herder ens ofereix aquesta adaptació en format manga, traduït d'una original anglesa i que forma part d'una col·lecció dels grans clàssics de la humanitat il·lustrats.

Calendari URC - CEVRE 2014-2015

ABRIL 2015		
23	dj	Diada de Sant Jordi, patró de Catalunya
25	ds	URC-CEVRE Jornada de Formació Permanent especial dins del cicle "L'art del cinema i la vida consagrada" – Peio Sánchez
26	dg	Jornada Mundial de pregària per les vocacions
27	dl	Festa de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya CEVRE - Formació inicial T3

MAIG 2015		
4	dl	CEVRE - Formació inicial T3 CEVRE - Trobada de formadors
5	dm	URC - Junta directiva
9	ds	GRAN FESTA DE LA VIDA CONSAGRADA
11	dl	CEVRE - Formació inicial T3
13	dx	SIRBIR Reunió Xarxa Àfrica-Europa, Fe i Justícia – Barcelona
18	dl	CEVRE – Formació inicial T3
24	dg	Pentecosta

Secretaria de l'URC

Lluís Serra, marista, secretari general de l'URC i director del CEVRE

Correu electrònic: sec.general@urc.cat | sec.urc@confer.es

Mercedes Aldaz, salesiana

Horari d'atenció al públic: dimarts, de 10,00 – 13,00 h., i dijous de 16,30 a 19,30 h.

Telèfon: 933 024 367 • Correu electrònic: urc.info@gmail.com

Inscripcions a la Jornada de Formació Permanent i altres convocatòries

Guia (actualització i canvis): guia.urc@gmail.com

S'ha suprimit la línia de fax

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Secretaria	Secretaria de l'URC i del CEVRE	info@urc.cat
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb@urc.cat
	Guia de la Vida Religiosa	urc.guia@gmail.com
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67

Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: info@urc.cat / Informatiu: horeb@urc.cat
<http://www.urc.cat>